

[Jørgen Jensen]

det fremsatte forslag, og endvidere, at hvis der var bare én eneste arbejdsplads, som havde haft fordel af loven, så syntes vi ikke, det var en ophævelse af den, vi ville beskæftige os med netop da.

Ministeren kom med bemærkningen »indtil en nyordning kommer«. Jeg vil da godt advare imod nye blålys og bare nævne, at Hans Rasmussen udtalte i 1957, da vi havde udbyttedelingslovsforslaget til behandling – det står i Folketingstidende 1956-57, sp. 2031:

»Som det er i øjeblikket, kan vi regne med, at industriaktieselskabernes egenkapital forøges på forskellig måde, enten ved udvikling af aktiekapitalen eller ved henlæggelse af overskud til reservefonds, og det ser ud til, at i perioden 1948–54 er industriens egenkapital forøget fra 2,2 mia kr. til 3,8 mia kr.«

I dag er den vel i nærheden af 30 mia kr. Dette viser, at det er ingen vej at gå. Jeg ved godt, at dette er en frivillig ordning, men jeg vil advare imod at tro, at et ØD-forslag eller lignende skulle kunne rette op på de ting, vi diskuterer her.

Vi er altså ikke venligt stemt over for forslaget, selv om vi er enige i meget af det, der er kommet frem om unødvendigheden af dette nævn. Vi vil, som jeg sagde sidste gang, i udvalget indtage den holdning, at hvis der bare er én virksomhed, hvor arbejderne har haft gavn af denne ordning, vil vi ikke medvirke til lovforslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg kan sige til fremskridtspartiet, at der er altid god grund til at overveje etablerede ordninger med henblik på at ændre dem og gøre dem bedre. Det er det radikale venstre også indstillet på, men jeg er nødt til at sige efter at have læst bemærkningerne til lovforslaget, at fremskridtspartiet bevæger sig endnu en gang på et plan, som gør, at det er vanskeligt at tage lovforslaget alvorligt. Og det gør jeg så ikke.

Men jeg skal benytte anledningen til at sige, at den udmærkede tanke omkring udbyttedeling, som det radikale venstre har stået for i mange år, og som vi synes har været en god ting at forsøge at føre ud i livet, er faktisk også lykkedes på flere virksomheder til udmærket tilfredshed for såvel ledelse som medarbejdere. Men vi erkender, at denne

udvikling er gået rigeligt langsomt, og vi medgiver også, at der er behov for at se anderledes på tingene i dag. Det er ganske enkelt grunden til, at det radikale venstre også har stillet sit forslag om en demokratisering af medejendomsretten, som har været til behandling i dette ting.

Jeg er enig med ministeren i, at vi naturligvis ikke bør ændre den eksisterende lovgivning, før vi har noget andet at sætte i stedet, og derfor må det radikale venstre afvise lovforslaget.

Honoré (KrF):

Vi støtter tanken om udbyttedeling, når den er frivillig. Derfor synes vi heller ikke, at der er grund til at afskaffe en rådgivningsvirksomhed for virksomheder, der overvejer indførelsen af en sådan ordning. Jeg har erfaret, at arbejdsministeriet årligt behandler et halvt hundrede sager af denne karakter. Det vil altså sige, at denne lov virkelig tjener det formål at fremme frivillige udbyttedelingsordninger, og af den grund kan kristeligt folkeparti ikke støtte fremskridtspartiets lovforslag.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan støtte det foreliggende forslag til lov om ophævelse af udbyttedelingsloven. Vi mener faktisk, at udbyttedelingsloven stort set har været en nullitet, og vi mener, at de ordninger, der er kommet på en række virksomheder med hensyn til udbyttedeling, i alle tilfælde ville være kommet, uanset om man havde haft loven, eller man ikke havde haft den. Derfor vil vi gerne støtte det foreliggende lovforslag.

Kurt Hansen (VS):

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde, dengang forslaget var til behandling i 1976, blot kort nævne, at vi udtalte vor sympati for forslaget. Vi går imod enhver form for såkaldt frivilligt økonomisk demokrati, såvel som vi går imod den centralt styrede fond som foreslået fra LOs side. Vi mener, at et forslag som dette, selv om vi er fuldt ud klar over, at det ikke har den store praktiske betydning, måske kan være med til at gøre forplumringen af de reelle modsætningsforhold på arbejdsmarkedet en smule mindre.